

Maria van Hongarije, met evenveel pracht en eerbewijzen ontvangen als elders. In de Vroedschap was den 4 September 1549 «gestemmet dat men mede nae vermogen van gemeente ende vande stad wat preparatien maeken sal omme de princelycke inne te halen». Hoe hieraan werd voldaan, zullen de volgende bladzijden doen zien.

Den 27 September deed het hooge gezelschap zijn intocht; Burgemeesteren en Vroedschap begroetten den prins bij zijne landing, die hoogstvermoedelijk bij de oude Hoofdpoort plaats had, terwijl de koningin-weduwe van eene andere zijde de stad binnenkwam. De geheele bevolking was op de been om van de «blyde incomste» getuige te zijn, en geen wonder, want slechts zelden had Rotterdam binnen hare poorten een zoo doorluchtig gezelschap gehuisvest. Onder de menigte, die zich aan de Maaszijde verzameld had, schijnen er zich ook enkelen bevonden te hebben, die een groot houten standbeeld droegen, Desiderius Erasmus voorstellende, als geestelijke gekleed, met een pen in de rechter en een beschreven bord in de linker hand.

Na de eerste begroeting aan de landingsplaats, hield de prins zijn plechtigen intocht in de stad, welke zich in een schitterenden feestdos gestoken had. In dat gedeelte der stad aangekomen, hetwelk tegenwoordig de groote Markt vormt en waar men intusschen het houten beeld opgesteld had, maakte de stoet halt. Burgemeesteren waren van meening geweest, dat zij den doorluchtigen Heer niet waardiger hunne hulde konden bewijzen dan hem door den beroemdsten Rotterdammer welkom te doen heeten; terwijl niemand aan de scherpe tegenstelling dacht, welke eene verwelkoming van den streng Katholieken prins door een humanist als Erasmus moest inhouden. Op het bord, dat Erasmus in de linker hand hield, stonden de volgende woorden geschreven: